τούτοις ἢ αὐτοῖς ἕπεσθαι. Εἶτα δὲ καὶ τὸν κοινὸν χαρακτῆρα τῶν σλαβικῶν ἐθνῶν, τὸ δημοκρατικὸν ἄκρατον, λέγω, ὁρῶμεν παρὰ τῷ Προκοπίῳ τῷ τῶν γετῶν ἀντικείμενον. Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἱ τὰς φιλοληΐας καὶ φιλοπλανοῦντας σκηνίτας γέτας, σλάβους εἶναι διϊσχυριζόμενοι, ὑποτιθέασιν, ἐπ' οὐδενὸς βεβηκότες, ὑπερορῶντες μόνον ἀρότρα τε καὶ καλαύροπος, καὶ περὶ ξίφη μόνον καὶ τόξα καὶ δόρατα σπουδάζοντες, ὅτι, ἅμα καὶ ὁμοῦ γέταις, οὐδὲν ἦν ἕτερον ἔθνος σύνοικον, καὶ ἐν μεταναστάσει τῶν γετῶν, ἔρημος πάντη ἔμενεν ὁ τόπος κατοίκων. Ἀλλ' ἦσαν καὶ ἐν Γετίᾳ, ὡς ἔπειτα ἐν Γοτθίᾳ καὶ Καγγαρίᾳ καὶ Κυμανίᾳ, καὶ ἕτεροι κάτοικοι, σλάβοι πάντως ὑποτελεῖς γετῶν καὶ ἥσυχοι γεωργοὶ καὶ ποιμένες, καὶ τούτων ἦσαν κτίσματα αἱ μείζους συνοικίαι, ἃς πόλεις ὀνομάζει ὁ Πτολεμαῖος.

Οἱ δακοὶ ἢ δαυοὶ ἢ δανοὶ οἰκοῦντες ὑπὲρ τοὺς καταῤῥάκτας καὶ μέχρι τῶν καταῤῥακτῶν τοῦ Ἴστρου, πρόγονοι πάντως εἰσὶ τῶν, οἳ ἐπιχωρίως μὲν, δάϊτζοι νῦν ὀνομάζον-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ται, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀλλαμανοὶ, νέμτζοι, τεδέσκοι· καὶ ὀδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ δακοὶ (ἢ δάτζοι), ἢ δαυοὶ ἢ δανοὶ, ἡ αὐτὴ λέξις τῷ δάϋτζ τυγχάνει, εἰ καὶ δάϋτζοι τινες ἑτεροίαν τινὰ πάντη ἐτυμολογίαν διδόασι τῷ ὀνόματι. Οτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσα τῶν νῦν δάϋτζ τῆς πάλαι τῶν δακῶν ἢ γότθων τυγχάνει γέννημα, τῦτο ἀναντίῤῥητον. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν δαῶν γλῶσσα καὶ τῶν σακῶν (ἢ δακῶν εἰ βέλει) ὥπερ ὀνόματι τοὺς σκύθας ὠνόμαζον οἱ πέρσαι, φησὶν ὁ Ηρόδοτος, καὶ τῶν πάρθων καὶ τόσων ἄλλων τῦ βορείυ τῆς Περσίας ἐθνῶν, ἃ καταλέγειν περιττὸν ἐνταῦθα, τῶν ἕλληνας ἐκεῖθεν ἐκβαλόντων καὶ τοῖς κοσμοδυνάςαις ῥωμαίοις ἀξιόλογοι καὶ σεβαςὴν ἀντίςασιν ποιησαμένων, ἀδελφὴ τῇ τῶν δακῶν ἢ δανῶν καὶ γότθων ἐτύγχανε, καὶ τῇ παλαιᾷ ταύτῃ συγγενείᾳ καὶ ἀδελφότητι τὴν ὁμοιότητα τῶν γλωσσῶν τῶν καθ᾽ ἡμᾶς δάϋτζ καὶ περσῶν ἀπονέμειν εὔλογον. Ο περίφημος Αρσάκης δάης ἦν, καὶ ἔθνος ἦν παρὰ τοῖς ἑῴοις δάαι

γερμάνιον καλέμενον. Ουκεν, καὶ τὸ γερμανὸς ὄνομα ἐκεῖθεν ποθὲν ἦλθεν, εἰ καὶ Στράβων ἑτεροίαν τινὰ πάντη παραγωγὴν δίδωσι τῷ ὀνόματι· καὶ ἐοίκασί πως αἱ τοιαῦται παραγωγαὶ καὶ ἐτυμολογίαι ἐκείναις, ἃς καταφλυαρεῖ ἡμῶν ὁ ἐτυμολόγος, εὐήθειαν πολλὴν δεικνύων καὶ φαυλοήθειαν.

Οι μασσαγέται καὶ αὐτοὶ σκυθικὸν ἦσαν ἔθνος, ὁμὴν δὲ καὶ οἱ πολὺ ὑπὲρ τὴν Μαιῶτιν ἐνδιαιτώμενοι θυσσαγέται· καὶ οἱ πλεῖςοι τῶν σκυθῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἀρξάμενοι, δάαι προσαγορεύονται, φησὶν ὁ Στράβων· τῶν δὲ δαῶν τὲς τὰ ἑωθινὰ τῆς Κασπίας οἰκεντας, πάρνες ἰδιαίτερον προσαγορεύεσι, καὶ πρὸς βοῤῥᾶν τῶν τυραγετῶν καὶ τέτοις ὅμοροι καὶ τοῖς γερμανοῖς βαςάρναι εἰσί. Μήποτε δὲ καὶ οἱ βαςάρναι ἔτοι ἐκ ἀλλότριοι τῶν πάρνων, καὶ οἱ νῦν μπάϊερ τῶν παρίων· ἕκαςοι γὰρ δαϊκὰ ἔθνη· καὶ οἱ γερμάνιοι τε Ηροδότου, οἱ ἡμέτεροι γερμανοί εἰσι, ἢ τὰ ὀνόματα, τῶν πραγμάτων μηδεμίαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σχέσιν ἐχόντων, τῇ αὐτῇ φωνῇ συμβαίνειν, καὶ τρόπον τινὰ τὰ αὐτὰ φαίνεσθαι, κατὰ τύχην, φήσομεν; Σκύθης μὲν ἦν τὸ καθόλε ὄνομα τε ἔθνες καὶ ἀρχαῖον, ἀλλ' ε καὶ τὸ ἀρχαιότερον· κιμμέριοι γὰρ πρὸ τῶν σκυθῶν ἦσαν· ἔπειτα δὲ ταῖς διαιρέσεσι καὶ ὑποδιαιρέσεσι πολλὰ πρέκυψαν ὀνόματα, ὧν πάλιν τινὰ καθόλε δοκεσιν εἶναι, ὥς περ τὸ γερμανὸς, τὸ δάης, καὶ τὸ δάϋτζος. Τοιεῦτό τι καὶ τῷ τῦρκος καὶ τάταρος καὶ μογγελος συνέβη ὕςερον, καὶ παπλήσια τοιαῦτα ε παύσεσιν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ συμβαίνοντα. Αλλὰ ταῦτα μὲν ἅλις, ἡμεῖς δὲ ἐπαναλαβόντες πάλιν τὴν σειρὰν τε λόγε, ἐπὶ τὲς σκύθας τῆς ἡμετέρας Ρεμενίας ἐπανακάμψωμεν.

Δαρεῖος πέρσης.

Δαρεῖος ὁ Υςάσπεω, διαδεξάμενος τὴν περσέων ἀρχὴν καὶ ἑλὼν Βαβυλῶνα, τίσασθαι βελόμενος τὲς σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι ἐσβαλόντες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχῃ τὲς ἀντιωμένες, ὑπῆρξαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΡΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἀδικίης, ϛρατεύει ἐπ' αὐτὲς. Γελοία μὲν ἡ τῆς ἐκϛρατείας αἰτία, Δαρεῖος δὲ κρύπτειν τάχα βελόμενος ἀκορέϛε ψυχῆς διάθεσιν, τίσιν λόγον προβάλλεται, καὶ παρασκευάζεσθαι ἐπιτάττει, καὶ τῷ σοφῷ Αρταβάνῳ τῷ ἀδελφῷ αὐτῦ, τῆς ἄφρονος ταύτης ὁρμῆς ἀποτρέπειν αὐτὸν βελομένῳ, καὶ πειρωμένῳ, καὶ τῶν σκυθῶν τὴν ἀπορίαν καταλέγοντι, ἐκ ἐπείθετο. Ειδομεν δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις, ἑτέρες Αρταβάνες καὶ ἑτέρες Δαρείες πρὸς τὰ αὐτὰ μέρη ἐκϛρατεύειν παραβόλως βεληθέντας, καὶ τὰς συμβελὰς ἐκείνων ματαίας, παράφρονα πάντη ἐγχειρήματα, καὶ μανικὴν ἐκϛρατείαν ἀποτρέψαι μὴ δυνηθέντων, καὶ τέτες χείρω πολὺ Δαρείε παθόντας, ἀφρονεϛέρες τέτε τυγχάνοντας. Σκύθαι δὲ πυθόμενοι Δαρεῖον ϛρατείαν ἐπὶ σφᾶς παρασκευάζεσθαι, ἔπεμψαν ἐς Σπάρτην συμμαχίαν ποιήσοντες. Πέμψαντας γὰρ ἐς Σπάρτην φησὶν Ηρόδοτος συμμαχίηντε ποιέεσθαι καὶ συντίθεσθαι, ὡς χρεὼν εἴη, αὐτὲς μὲν τὲς σκύθας παρὰ Φάσιν τὸν πο-

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ταμὸν πειρᾷν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβαλεῖν, σφέας δὲ τὲς σπαρτιάτας κελεύειν, ἐξ Ἐφέσου ὁρμεομένες ἀναβαίνειν, καὶ ἔπειτα ἐς τὠὐτὸ ἀπαντᾶν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ ἔσχον πειθομένες τὲς σπαρτιάτας οἱ σκύθαι. Ἡρόδοτος ἐ πάνυ τοι ἀξιοδιήγητον τὸ πρᾶγμα ἡγέμενος, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σκυθικῆς ἀποςολῆς ἀπεσιώπησε· ἐμὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἀποςολὴν ἐν μὴ οἰκείῳ ἀναφέρων τόπῳ, λόγε πάρεργον τρόπον πνὰ διηγήσατο. Ἀλλ' ἃ τότε, ὡς πασίδηλα ἐν μικρῷ λόγῳ ἐτίθετο, ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις, μικρὲ, ἀγνοέμενα, λόγε πολλὲ τυγχάνει καὶ σπεδῆς ἄξια· ἐμφαίνει γάρ τὰς τῶν ἐθνῶν σχέσεις καὶ ἐπιμιξίας πρὸς ἄλληλα. Οὕτω μέν οὖν καὶ ἕτερα πολλὰ τοιαῦτα, μικρὲ λόγε ἄξια νομιζόμενα, ἀπεσιωπήθησαν, ἄλλα δὲ πάλιν, ὡς ὄντα τι, τῷ ὄντι δὲ μηδὲν ἢ μικρόν τι ὄντα, τῷ τῆς ἱςορίας κηρύττονται ςόματι.

Δαρεῖος ὦν ἀπικόμενος ἐκ Σέσων, τῆς Καλχιδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔζευκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς ἐς νέα, ἔπλεε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἐπὶ τὰς Κυανέας καλευμένας. Αἱ δὲ Κυάνεαι, φησὶν ὁ Στράβων, πρὸς τῷ ςόματι τȣ̃ Πόντȣ εἰσὶ δύο νησίδια· τὸ μὲν, τῇ Ευρώπῃ προσεχὲς· τὸ δὲ, τῇ Ἀσίᾳ. Εζόμενος δὲ ἐπὶ τῷ ἱρῷ, ἐθηῆτο τὸν Πόντον ἐόντα ἀξιοθέητον· πελαγέων γὰρ ἁπάντων πέφυκε θωϋμασιώτατος. Ὡς δὲ ἐθηήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς ὁ σάμιος· καὶ ςήλας ἔςησε δύο ἐπὶ τȣ̃ Βοσπόρȣ λίθȣ λευκȣ̃, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν, ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν, ἑλληνικὰ, ἔθνεα πᾶντα ὅσά περ ἦγε (δεικνύσας). Τȣ́των μυριάδες ἐξηριθμήθησαν χωρὶς τȣ̃ ναυτικȣ̃, ἑβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι, νέες δὲ, ἑξακόσιαι συνελέχθησαν. Τῇσι μὲν ςτήλῃσι ταύτῃσι βυζάντιοι ἔπειτα ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος, χωρὶς ἑνὸς λίθου γραμμάτων ἀσσυρίων πλέȣ. Τȣ̃ δὲ Βοσπόρȣ ὁ χῶρος ὃν ἔζευξε Δαρεῖος, ὡς ἐμοί δοκέει συμβαλλομένῳ, μέσον ἐςὶ Βυζαντίȣ τε καὶ τȣ̃ ἐπὶ ςόματι ἱρȣ̃.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Κ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Δαρεῖος δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα, διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην, τοῖσι Ἴωσι παραγγείλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ· ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὸν Ἴστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγνύντας τὸν ποταμόν. Ἀπικόμενος δὲ ἐς τὸν Ἴστρον ὁ ναυτικὸς στρατὸς, καὶ ἀναπλώσας ἀνὰ τὸν ποταμὸν δύο ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης, τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ Ἴστρου, ἐζεύγνυε. Δαρεῖος δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηΐκης, καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐθνέων ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείῳ· γέται δὲ θρηΐκων ἐόντες ἀνδρειότατοι καὶ δικαιότατοι, ἐδουλώθησαν. Ὁ δὲ Μανδροκλῆς ζωαγραφάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν, καὶ βασιλέα Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα· ταῦτα γραφάμενος, ἀνέθηκε ἐς τὸ ἥραιον, ἐπιγράψας τάδε,

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε,
Μανδροκλέης Ἥρῃ, μνημόσυνον σχεδίης.
Αὐτῷ μὲν στέφανον περιθεὶς, σαμίοισι δὲ κῦδος,
Δαρείου βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

Δαρεῖος δὲ, ὡς ἀπίκετο, καὶ ὁ πεζὸς ἅμ'

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

αὐτῷ ϛρατὸς, ἐπὶ τὸν Ιϛρον, ἐνθαῦτα, διαβάντων πάντων, ἐκέλευσε τὺς Ιωνας τὴν σχεδίην λύσαντας, ἕπεσθαι κατ' ἤπειρον ἑωϋτῷ, καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν ϛρατόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων ποιέειν τὰ κελεόμενα, Κώης ὁ Ερξάνδρυ, ϛρατηγὸς ἐὼν τῶν Μιτυληναίων, Δαρείυ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν τὴν γνώμην, ἔλεξε· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν μελλων ϛρατεύεσθαι, τῆς ὕτε ἀρηρόμενον φαίνεται ὐδὲν, ὕτε πόλις οἰκεομένη (ταῦτα πάντως ἀπεριεργότερον εἴρηται), γεφύρην ταύτην ἔα κατὰ χώρην ἑϛάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπὼν, τύτυς οἵπέρ μιν ἔζευξαν· καὶ ἤντε κατὰ νόον πρήξωμεν, εὑρόντες σκύθας, ἄποδος ἡμῖν· ἤντε καὶ μὴ σφέας εὑρεῖν δυνώμεθα, ἥγε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλής. Ου γὰρ ἔδεισά κω μὴ ἑσσωθέωμεν, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ ὐ δυνάμενοι εὑρεῖν, πάθωμέν τι ἀλώμενοι. Καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἑωϋτῦ ἕνεκεν, ὡς καταμείνω· ἐγὼ δὲ γνώμην ἀρίϛην σοι, ὦ βασιλεῦ ἐς μέσον φέρων, αὐτὸς μέντοι, ἕψομαί τοι, καὶ ὐκ ἂν λειφθείην. Κάρτα τε ἥσθη τῇ γνώμῃ Δα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ρεῖος, καὶ χρηςῆς συμβουλίης χρηςοῖσι ἔργοισι, σωθεὶς ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἑὸν, ἀμείψεσθαι τὸν λέσβιον εἴπας, καὶ ἀπάψας ἄμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι, ἔλεγε, ἄνδρες ἴωνες, ἐπεάν με ἴδητε πορευόμενον, ἀρξάμενοι λύετε ἄμμα ἕν, ἑκάςης ἡμέρης, ἢν δὲ διεξέλθωσιν ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, καὶ ἐγὼ μὴ παρέω, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέραν αὐτέων. Ταῦτ' εἴπας, ἐς τὸ πρόσω ἠπείγετο.

Οι δὲ σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὡς οὐκ οἷοίτέ εἰσι τὸν Δαρείου ςρατὸν δηώσασθαι μοῦνοι, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς τοὺς πλησιοχώρους, τῶν οἱ βασιλῆες συνελθόντες, ςρατοῦ ἐπελαύνοντος μεγάλου, ἐβουλεύοντο. Εσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλῆες ταύρων καὶ ἀγαθύρσων καὶ νευρῶν καὶ ἀνδροφάγων καὶ μελαγχλαίνων, καὶ γελωνῶν καὶ βουδινῶν καὶ σαυροματέον. (1) Επὶ τοῦ-

(1) Μήποτε τὰ ὀνόματα ταῦτα πρὸς τὸ σκύθης τὸ πρατεῦον, λόγον ἔχει, ὃν καὶ μπαβαρὸς, σάξων, σουαβὸς, βεςφαλὸς πρὸς τὸ δαῦτζος, ἢ μᾶλλον, μπάϋερ, σάξε, σβάμπε, βεςφαλίγγερ, ἢ, εἰ βούλει, τὰ, καγγάρος, οὖζος, κουμάνος καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ τοῦρκος.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

των ὧν τῶν καταλεχθέντων τὲς βασιλῆας ἁλισμένες, ἀπικόμενοι οἱ σκυθέων ἄγγελοι, ἔλεγον τὰ εἰκότα, καὶ ὡς, εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας μένες ἐςρατηλάτεε ὁ πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθεν δελοσύνης βελόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον, οὕτως ἰέναι ἐπὶ τὴν ἡμετέρην, καὶ ἐδήλε ἂν πᾶσι ὡς ἐπὶ σκύθας ἐλαύνει, καὶ ἐκ ἐπὶ τὲς ἄλλες. Νῦν δὲ τές τε δὴ ἄλλες ἔχει ὑπ' ἑωϋτῷ θρήϊκας, καὶ δὴ καὶ τὲς πλησιοχώρες ἡμῖν γέτας. Ταῦτα σκυθέων ἐπαγγελλομένων, ἐβελεύοντο οἱ βασιλῆες οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἥκοντες· καί σφεων ἐσχίσθησαν αἱ γνῶμαι· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπεδέκοντο σκύθῃσι τιμωρήσειν, οἱ γελωνοὶ καὶ οἱ βεδινοὶ καὶ οἱ σαυρομάται· οἱ δ' ἕτεροι ἐκ ἠθέλησαν.

Τὸ μέρος τε̃ Ἴςρε τὸ ζευχθὲν, κάτω τε̃ Γαλατζίε καὶ τε̃ Ρὲν ἡ Τομαρόβης ἐςὶν, ὅπε ὁ ποταμὸς διασχίζεσθαι καὶ ποιεῖν τὰ ςόματα ἄρχεται. Αὐχένα τε̃το τὸ μέρος καλεῖ Ἡρόδοτος, ὡς τῶν ςομάτων χειρῶν ἢ βραχιόνων λόγον ἐχόντων, καὶ καλε̃σιν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ...
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὅτω κατὰ μεταφορὰν, ἐν πολλαῖς γλώσσαις, τὰ τῶν ποταμῶν μέρη ὅπȣ διασχιζόμενα. Καταπλέοντι τὸν ποταμὸν ἀπὸ Γαλατζίȣ, ἐν ἀριστερᾷ τρεῖς εἰσιν ἱστολίμναι, οἱονοὶ κόλποι τȣ̃ Ἴστρȣ. Τȣ́των ἡ πρώτη, Μπράδεσι καλȣμένη, ἐν δεξιᾷ ἐστι τȣ̃ Πρȣ́τȣ· ἡ δὲ δευτέρα καὶ μείζων ταύτης, Καγγȣ̀λ καλȣμένη, ἐν ἀριστερᾷ ἐστι τȣ̃ Ῥέν· ἡ δὲ τρίτη, ἡ Ιαλπȣ̀χ καλȣμένη, ἡ μείζων ἑκατέρων, ἐπὶ πλεῖον εἰς τὴν Βασσαραβίαν ἀνέχȣσα, ἐν τῷ μέσῳ τȣ̃ πλȣ̃ σχεδὸν κεῖται, τȣ̃ μεταξὺ Γαλατζίȣ καὶ τῆς ἄκρας τȣ̃ Σωληνᾶ. Ἐν ἀριστερᾷ ταύτης διασχίζεσθαι ὁ Ἴστρος ἄρχεται, κἀνταῦθά πȣ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐζεύχθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῷ Δαρείῳ ὁ Ἴστρος, ἀντικρὺ τῆς Ιαλπȣ̀χ ἱστολίμνης. Ἐν τῷ μυχῷ τῆς τρίτης ταυτησὶ λίμνης καὶ κώμη κεῖται Τομπὰκ καλȣμένη. Ἰδȣ̀ ἐφεξῆς καὶ ἃ περὶ τȣ́τȣ λέγει ὁ Στράβων.

Πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς τȣ̃ Ἴστρȣ μεγάλη νῆσος ἐστὶ, Πεύκη καλȣμένη· κατασχόντες δ' αὐτὴν βαστάρναι, γερμανικὸν ἔθνος, πευκηνοὶ ἀπ' αὐτῆς προσηγορεύθησαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Εισὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι πολὺ ἐλάττȣς· αἱ μὲν, ἀνωτέρω ταύτης· αἱ δὲ, πρὸς τῆ θαλάσσῃ. Επτάϛομος γάρ ἐϛιν ὁ Ιϛρος, μέγιϛον δὲ τὸ ἱερὸν ϛόμα καλȣ́μενον, δι' ȣ̃ ϛαδίων ἀνάπλȣς ἐπὶ τὴν Πεύκην ἑκατὸν εἴκοσι, ἧς κατὰ τὸ κάτω (μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ ἄνω· τȣ̃το γὰρ Ηρόδοτος σημαίνειν βȣ́λεται) ἐποίησε τὸ ζεῦγμα Δαρεῖος· δύναιτο δ' ἂν ζευχθῆναι καὶ κατὰ τὸ ἄνω. Τȣ̃το δὲ καὶ πρῶτον ἐϛὶ ϛόμα ἐν ἀριϛερᾷ εἰσπλέοντι τὸν Πόντον, τὰ δ' ἑξῆς, ἐν τῷ παράπλῳ τῷ ἐπὶ Τύραν κεῖται. Διέχει δ' αὐτȣ̃ τȣ̃ ἱερȣ̃ ϛόματος, τὸ ἕβδομον ϛόμα, περὶ τριακοσίȣς ϛαδίȣς. Γίνονται μὲν ȣ̃ν μεταξὺ τῶν ϛομάτων νησίδες. Τὰ μὲν δὴ τρία ϛόματα, ἐφεξῆς τῷ ἱερῷ ϛόματι, ἐϛὶ μικρά· τὰ δὲ λοιπὰ, τȣ̃ μὲν, πολὺ ἐλάσσονα· τῶν δὲ, μείζονα. Εντεῦθεν δὲ (ἐκ τȣ̃ ἱερȣ̃ ϛόματος) ἐπὶ Τύραν ποταμὸν πλωτὸν ἐννεακόσιοι στάδιοι.

Τοιαῦτα μὲν ȣ̃ν ἐπὶ Στράβωνος τὰ μεταξὺ τῶν ἀκροστομάτων τȣ̃ Ιστρȣ ἀπολαμβανόμενα, ἐν δὲ τοῖς ἡμετέροις χρόνοις

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πάντη μετήλλακται. Η μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς διασχίσεως τῦ Ιστρυ ἀρχομένη νῆσος Πεύκη, κάτω ἐπὶ πολὺ τὸ πάλαι καθῆκεν· ὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἡ μεγίστη ἐτύγχανεν, ὥστε καὶ καταφύγιον διωκομένων, καὶ ὁρμητήριον λῃστευόντων εἶναι· τὰ δὲ μετ᾽ αὐτὴν μέχρι θαλάσσης νησία, ἐλάττονα ἐτύγχανε. Νῦν δὲ, κατά τινας ἰχνογραφίας τῶν ἐκβολῶν τῦ Ιςρυ, τὰ ἐναντία ὁρᾶται· τὰ μὲν γὰρ παρὰ θάλασσαν ποτὲ μὲν νησίδια, νῦν δὲ νῆσοι, πολὺ μείζους τῆς νῦν Πεύκης τυγχάνυσι, καὶ ἡ ἀπὸ τῦ αὐχένος ἀρχομένη καὶ ποιῦσα τῦτον, πολὺ ἐλάσσων. Αἴτιον δὲ τύτυ τῦ τοῖς μὴ ἀνασκεπτομένοις τὰ φυσικὰ ἀναγκαῖα συμβαίνοντα, ἀπορίαν καὶ ἔκςασιν ἐμποιῦντος, ἡ ἐπισυρομένη ἀεὶ ὑπὸ τῦ ποταμῦ, καὶ τοῖς ὕδασιν αὐτῦ συγκυλιομένη ἰλὺς, ἥςπερ καθιζανύσης κατ᾽ ὀλίγον ἐν ταῖς ἐκβολαῖς, δι᾽ ἀπειρομίκρων ἐνεργύσης καὶ δημιυργύσης τῆς φύσεως, καὶ τῆς προσχώσεως μὴ παυομένης, καὶ τῦ προσχώματος ἀνεπαισθήτως αὐξανομένυ, τέλος, τενάγη ξηραίνεται,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ μέρος θαλάσσης ἐξηπειρῦται, καὶ αἱ ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν ὡς τὰ πολλὰ ἐξέχυσι πολὺ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἐγκολπῦσθαι ἐφ' ἑκάτερα τὴν θάλασσαν αἴτιαι.

Ετεροι δὲ πάλιν ποταμοὶ ἐς μυχὸν κόλπυ ἐκβάλλοντες, μειῦσι κατ' ὀλίγον τὸ τῦ κόλπυ μῆκος, καὶ ὐδεμία φαινομένη ἐξοχὴ, καὶ ὐδὲν εἰς ἀντίςασιν πρὸς τὴν πρότασιν συντείνουσιν ἐπιφέρεσθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Νεῖλος πελαγιώτερος νῦν εἰς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, ἢ ἐπὶ Στράβωνος· καὶ ἐπ' αὐτῦ, πελαγιώτερος πάλιν, ἢ ἐφ' Ηροδότυ· καὶ πεδία ὅλα ἔν τισι μέρεσι γίνεται, χερσαίων ζώων εἰς βοσκὴν ἐπιτήδεια, ὅπυ πρότερον ἰχθύες νεμόμενοι ἐνήχοντο. Εισὶ δὲ καὶ τῦ ἡμετέρυ Ιςρυ αἱ ἐκβολαὶ, τῶν παρακειμένων τόπων πελαγιώτεραι. Ειπομεν ἀνωτέρω, ὡς τὰ πολλὰ τὰ τῶν ποταμῶν ςόματα πελαγιώτερα, ὅτι ἐςί τινα τῦ ναντίου πάντῃ φαινόμενα, ὅ ἐςιν, ὐκ ἐξέχυσι, τῆς ἰλύος ἐνθαλάσσῃ προσχωμένης, ἀλλ' ὥσπερεὶ ἐς τὰ ὀπίσω ὠθυμένης, εἴσοχαὶ καὶ κόλποι γίνονται ἐν ταῖς ἐκβολαῖς. Τοιαῦ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Π. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ...
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ται δρῶνται οἱ τῦ μεγίςυ τῶν ποταμῶν τῆς γῆς, τῦ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Κολομβικῇ ἐκβολαὶ, καὶ ἕτεραι ἑτέρων πρὸς ἔω ἐκδιδόντων εἰς τὸν Ωκεανόν. Μήποτε τῦτο, ἀποτέλεσμα τῆς περὶ τὸν ἄξονα ἡμερησίας κινήσεως τῆς γῆς ἐςι, τῦ Ωκεανῦ τῇ γῇ καὶ τῷ ποταμίῳ ῥῷ ἀνθιςαμένυ, καὶ τὴν καταφερομένην ἰλὺν ἀνωθῦντος καὶ ἀναπέμποντος, καὶ προσχῦσθαι τῷ αἰγιαλῷ μὴ συγχωρῦντος;

Η δὲ Πευκη πολὺ ἐλάσσων νῦν ἐςι, καὶ, χρωμένοις τοῖς μέτροις τῦ Στράβωνος, περὶ τριακοσίυς ςαδίυς τῆς θαλάσσης ἀφίςαται, ἐκτὸς εἰμή τις τὴν προκειμένην τῆς ἐν τῇ Δομπρίτζῃ Δύλτζης φρυρίυ νῆσον τὴν Πεύκην οἴοιτο. Αλλ' ἦν μέν ποτε καὶ αὕτη μέρος τῆς Πεύκης, νῦν δὲ πολὺ ἀφίςαται τῦ αὐχένος, ὅς μοι δοκεῖ κατὰ τὸν ςρατιωτικὸν τῦ Μπράυερ τῆς Μολδόβης χωρογραφικὸν πίνακα, τὸν ἀκριβέςερον ἴσως παντὸς ἑτέρυ τυγχάνοντα, ἐν ἀριςερᾷ τῆς ἀνωτέρω Ιαλποὺχ ἱςρολίμνης ἐςί· Εντεῦθεν ὁ Ιςρος διασχίζεσθαι πάλιν ἄρχε-

ται, καὶ νησίδια ἐνταῦθα μετὰ τὴν διάσχισιν, καὶ κατωτέρω ὀλίγον, ἕτερον νησίον, τȢ φρȢρίȢ Ἰσμαὴλ προκείμενον, μέρη τῆς Πεύκης νήσου τὸ πάλαι, παλινδρομȢντος τȢ ῥείθρȢ, βίᾳ τῶν κατωτέρω προσχώσεων, τῶν τȢ ποταμȢ τὸ δάπεδον μετεωριζȢσῶν, καὶ ἐξηπειρȢσῶν τὸν τόπον, καὶ ἐπικλυζȢσῶν τὰ ἄνω μέρη, καὶ ποιȢσῶν τὰ πρότερον ἔξαλα, ὕφαλα. Μεγίϛη δὲ νῦν νῆσος ἡ προκειμένη τȢ ἐν Βασσαραβίᾳ Κελλίȣ φρȢρίȣ. Σωληνᾶς δὲ, πάλαι μὲν μικρὸν κατὰ Στράβωνα ϛόμα, νῦν μόνος ἐϛὶ μεγάλαις ναυσὶ διὰ βάθος πλώϊμος, τȢ ῥεύματος ἐνταῦθα ἐλάσσονα τρίψιν, διὰ τὴν ἐλάσσονα σκολιότητα, πάσχοντος, καὶ ὁρμητικώτερον φερομένȢ καὶ τὴν πρόσχωσιν καὶ μετεώρισιν τȢ ἐδάφȢς ȣ̔́τω κωλύοντος.

Ἃ δὲ περὶ τῶν ἐκβολῶν τȢ ἼϛρȢ, ὡς πρὸς τὴν νῦν θέσιν τῶν ϛομάτων καὶ τῶν διασχισμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπολαμβανομένων νήσων καὶ νησιδίων εἰρήκαμεν, ὡς πρὸς βάσιν βεβαίαν καὶ ἀψευδῆ τάχα,

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸν τῦ Μπράυερ γεωγραφικὸν πίνακα τῆς Μολδόβης καὶ Βασσαραβίας ὁρῶσιν εἴρηται, μηδὲν δι᾽ ἑτέρων καὶ ἐν Μολδόβῃ διατρίβυσι, μαθεῖν τι ἄξιον πίςεως ἔχυσιν· ὑμὴν ὐδὲ δι᾽ ἑαυτῶν, καί περ μεγάλως ἐφιεμένων. Εθέλοντες γεμὴν μαθεῖν τι ἀκριβέςερον ἐκδόσεως τῷ ὄντι ἄξιον· ἤδη γὰρ καὶ ὁ Μπράυερ ἡμῖν ὕποπτος, καὶ ἐκ αὐτόπτης, ἀλλ᾽ ἐσφαλμένων περιγραφῶν, παραγραφῶν τῷ ὄντι, χυδαῖος ἀκροατής, ἢ ἀπερίεργος ἑτέρων γεωγραφικῶν πινάκων ἀντιγραφεὺς ἐδόκει, τὸν νῦν ἐν Βασσαραβίᾳ διοικητὴν, ςρατηγὸν καὶ πολεμικὸν γεωμέτρην Αρτιγγ ἠρωτήσαμεν, εἴτις παρ᾽ αὐτῷ ἀκριβεςέρα τῶν τῦ Ιςρυ ἐκβολῶν ἰχνογραφία εἴη, καὶ ἔχοντα ᾐτήσαμεν καὶ ἐλάβομεν· καὶ ἡ καθ᾽ αὐτὸ Βασσαραβία τῦ ἐν τῷ τέλει τῦ βιβλίυ, χωραγραφικῦ τῆς Ρυμυνίας πίνακος, καθ᾽ ὃν ἡμῖν ὁ ςρατηγὸς Αρτιγγ ἐδάνεισε χωρογραφικὸν πίνακα ἀντιγέγραπται καὶ κεχαλκογράφηται. Διενηνόχασι δὲ πολὺ κατὰ τῦτον αἱ ἐκβολαὶ τῦ Ιςρυ, πασῶν ὧν εἶδον ἐν ἑτέροις γεω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

γραφικοῖς πίναξι, καὶ πάντως αὖτος ἐςὶν ὁ ἀκριβέςερος πάντων, τοῖς ῥύσσοις ἤδη τῶν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τᴕ̃ Πρύτᴕ μέχρι τᴕ̃ Πόντᴕ, ἀριςερῶν παριςρίων ὑποχωρηθέντων· ὕτω, ῥαδίως ὗτοι γεωγραφικόν τι ἄξιον πίςεως ποιεῖν δύνανται.

Κατὰ τῦτον ὖν τὸν γεωγραφικὸν τῆς Βασσαραβίας πίνακα, διασχίζεσθαι καὶ ποιεῖν τὰ ςόματα ὁ Ιςρος ἄρχεται, πρὸς μεσημβρίαν πως τᴕ̃ φρυρίᴕ Ισμαὴλ, ἐν ἀριςερᾷ τῆς λίμνης Ιαλπὺχ· καὶ ὁ ἀριςερὸς βραχίων κλίνει πως πρὸς τὸ βόρειον, καὶ ὁ δεξιὸς πρὸς τὸ ἀνατολικονότιον· ὥςε τὴν ἀρχὴν τῆς σχηματιζομένης νήσυ, ὐκ αὐχένα λεπτὸν, ἀλλ' ὠμοπλάτην ὅλην, πλατεῖαν, μεγάλην εἶναι, καὶ τῷ ὄντι ἡρακλείαν, τᴕ̃ πλάτυς ἀπὸ Ισμαήλ ὄντος μέχρι τῆς διασχίσεως. Η νῆσος αὕτη, ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διασχίσεως, καθήκει νῦν μέχρι θαλάσσης, πρὸς ἕω ἐκτεινομένη, καὶ ἡ μεγίςη ἐςὶ τῶν ἐν τοῖς ςόμασι τᴕ̃ Ιςρυ. Αυτη ἐςὶν ἡ Πεύκη τᴕ̃ Στράβωνος, ἡ πάλαι μὲν κατ' αὐτὸν ἑκατὸν εἴκοσι ςαδίυς ἀπέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006